

The influence of psychological characteristics and behaviors of using social media on self-directed learning: A case study of teenagers in five Southern Border Provinces

Tasane Pratan¹, Khanungnit Hnuchek², Suwatchanee Petcharat³, Porntip Seamhan⁴

Received: 29/04/2019, Revised: 02/10/2019, Accepted: 13/11/2019

Abstract

The society of 21st century is self-learned: that youth with ability of self-learning must have appropriate use behavior of social media and social environment which supports self-learning. The objectives of this study were to: 1) study behaviors of using social media, psychological characteristics, and self-directed learning of teenagers in five Southern Border Provinces, 2) compare the teenagers' different opinions on social media, psychological characteristics, behaviors of using social media, and self-directed learning, and 3) study the relationship and influence of the teenagers' behaviors of using social media and psychological characteristics affecting their self-directed learning. 2,263 higher secondary students during semester 1 - 59 of public schools located in the area of five Southern Border Provinces were sampled for the study. The results are as follows.

1. Most of the teenagers use Facebook as their social media with the objectives of updating their own status and personal background and uploading photos. They spend less than 101 baht a month on their daily social media usage. While the influence level of the teenagers'

¹ Associate professor, Teaching Certificate Program, Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University

Email: Tasanee @hu.ac.th

² Lecturer, Department of Retail and Franchise Business Management, HBS, Hatyai University

³ Lecturer, Department of Marketing, HBS, Hatyai University

⁴ Lecturer, Department of Accounting, HBS, Hatyai University

behaviors of using social media with thoughtfulness, awareness of its negative impact, all psychological characteristics on their self-directed learning is average, the influence of psychological characteristics of self-control, and optimism is at a high level.

2. Three groups of teenagers classified by their behaviors of usage are compared:

a) The teenagers who use social media with the objectives of communication between friends, updating personal background/uploading photos, and searching/sharing information with b) the teenagers who do not use social media at all and c) the teenagers who use social media with different levels of regularity. There is a statistically significant difference of means between the compared groups and behaviors of using social media with thoughtfulness, awareness of its negative impact, and all psychological characteristics on their self-directed learning. Means of the first group of teenagers is higher than that of the second and third groups (regularity: once in 2-3 days and once in a week).

3. As the variables (teenagers' different opinions on social media, psychological characteristics, and self-directed learning) are significantly related, there is a statistically significant relationship between 1) *two different objectives of use*: (O_3) for searching/sharing information and (O_6) participating group's activities), 2) *a behavior of use*: (S_2) using social media with an awareness of its negative impact, 3) *four different psychological characteristics*: (X_1) self-control, (X_2) optimism, (X_3) belief in internal locus of control of reinforcement, and (X_4) future orientation) and 4) (Y) the teenagers' self-directed learning. The influence in the relationship to the self-directed learning can be predicted by the following equation.

$$Y = 25.162 + 0.619 (X_2) + 0.570 (X_1) + 0.166 (X_3) - 0.139 (X_4) + 0.076 (S_2) + 0.933(O_6) + 0.608 (O_3)$$

Keywords: Behaviors of using social media, psychological characteristics, self-directed learning

ศึกษาอิทธิพลพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ และจิตลักษณะของกลุ่มเยาวชน ใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

ทัศนีย์ ประธาน¹ คณิงนิจต์ หนูเชื้อ² สุวัจน์ เพชรรัตน์³ และพรทิพย์ เสี่ยมหาญ⁴

วันรับบทความ: 29/04/2562, วันแก้ไขบทความ: 02/10/2562, วันตอบรับบทความ: 13/11/2562

บทคัดย่อ

สังคมในศตวรรษที่ 21 เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเยาวชนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้จะต้องมีพฤติกรรมการใช้สื่ออย่างเหมาะสมและมีจิตสังคมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ จิตลักษณะและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของเยาวชน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ 2) เปรียบเทียบความคิดต่อสื่อสังคมออนไลน์ จิตลักษณะและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของเยาวชน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่แตกต่างกัน 3) ศึกษาความสัมพันธ์ และอิทธิพลของพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ และจิตลักษณะที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของเยาวชน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา พ.ศ. 2559 ของสถานศึกษาสังกัดรัฐบาล 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวนทั้งสิ้น 2,263 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ผลการวิจัยสรุปดังนี้

1. เยาวชน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ส่วนใหญ่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ประเภท Facebook มีวัตถุประสงค์การใช้เพื่ออัปเดตสถานะ/ข้อมูลส่วนตัว/รูปภาพ ใช้ทุกวัน โดยมีค่าใช้จ่ายต่อเดือนน้อยกว่า 101 บาท พฤติกรรมการบริโภคสื่อสังคมออนไลน์ด้วยปัญญา ความตระหนักต่อผลกระทบของสื่อสังคมออนไลน์ จิตลักษณะทุกด้านในระดับปานกลาง ยกเว้นจิตลักษณะด้านการควบคุมตนเอง การมองโลกในแง่ดี และการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองอยู่ในระดับสูง

2. เยาวชนจังหวัดชายแดนภาคใต้กลุ่มที่มีวัตถุประสงค์การใช้สื่อเพื่อติดต่อกับบุคคลที่รู้จัก เพื่ออัปเดตสถานะ/ข้อมูลส่วนตัว/รูปภาพ และเพื่อหาข้อมูล/แลกเปลี่ยนข้อมูล กับกลุ่มที่ไม่ใช่ และเยาวชนกลุ่มที่มีความถี่ในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ต่างกัน มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการบริโภคสื่อสังคมออนไลน์ด้วยปัญญา ความตระหนักถึงผลกระทบของสื่อสังคมออนไลน์ จิตลักษณะทุกด้าน และการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

¹ รองศาสตราจารย์, อาจารย์ประจำหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

² อาจารย์, สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีกและแฟรนไชส์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

³ อาจารย์, สาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

⁴ อาจารย์, สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

ทางสถิติ โดยกลุ่มที่ใช้เพื่อติดต่อกับบุคคลที่รู้จัก และเพื่อหาข้อมูล/แลกเปลี่ยนข้อมูล มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มไม่ใช้ และกลุ่มที่ใช้ทุกวันมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า กลุ่มที่ใช้ 2 - 3 วันครั้ง และใช้สัปดาห์ละครั้ง

3. วัตถุประสงค์การใช้สื่อเพื่อหาข้อมูล/แลกเปลี่ยนข้อมูล (O_3) เพื่อร่วมกิจกรรมกลุ่มออนไลน์ต่าง ๆ (O_6) ความตระหนักถึงผลกระทบของสื่อสังคมออนไลน์ (S_2) และจิตลักษณะด้านการควบคุมตนเอง (X_1) ด้านการมองโลกในแง่ดี (X_2) ด้านความเชื่ออำนาจในตนเอง (X_3) และด้านลักษณะมุ่งอนาคต (X_4) ของเยาวชนใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีสมการพยากรณ์ดังนี้

$$Y = 25.162 + 0.619 (X_2) + 0.570 (X_1) + 0.166 (X_3) - 0.139 (X_4) + 0.076 (S_2) + 0.933 (O_6) + 0.608 (O_3)$$

คำสำคัญ: พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ จิตลักษณะ การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

บทนำ

สังคมปัจจุบันเป็นสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เนื่องจากการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการดำเนินชีวิต และการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชนอย่างมาก ส่งผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจสังคม และวิถีชีวิตของประชาชน ดังผลการสำรวจของสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล (depa) ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และ DQ institute ประเทศสิงคโปร์ (สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล (depa), 2560) โดยสำรวจจากเยาวชนไทยอายุ ระหว่าง 8 ถึง 12 ปี จำนวน 1,300 คน ผ่านแบบสำรวจออนไลน์ DQ Screen Time Test ซึ่งเป็นชุดเดียวกับเด็กในประเทศอื่น ๆ และ WEF Global press release ได้เผยแพร่ผลวิจัยระดับโลกเรื่องพลเมืองดิจิทัลของโลกผลการสำรวจพบว่า เด็กไทยมีโอกาสเสี่ยงภัยจากออนไลน์ถึงร้อยละ 60 ขณะที่ค่าเฉลี่ยทั่วโลกอยู่ที่ร้อยละ 56 และมีโอกาสเสี่ยงจากการใช้ชีวิตดิจิทัลมากที่สุดใน 4 ประเภท คือ 1) Cyber bullying ซึ่งเป็นการเสี่ยงจากการถูกกลั่นแกล้งทางออนไลน์ในรูปแบบการด่าทอกันด้วยข้อความหยาบคาย การตัดต่อภาพ สร้างข้อมูลเท็จ รวมไปถึงการตั้งกลุ่มออนไลน์ กีดกันเพื่อนออกจากกลุ่ม ฯลฯ (ร้อยละ 49) และสูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับโลก (ร้อยละ 47) 2) การเข้าถึงสื่อลามก และพูดคุยเรื่องเพศกับคนแปลกหน้าในโลกออนไลน์ (ร้อยละ 19) 3) ติดเกม (ร้อยละ 12) และ 4) ถูกล่อลวงออกไปพบคนแปลกหน้า (ร้อยละ 7) จึงเป็นปัญหาสังคมไทยที่ซึ่มลึกและเริ่มทวีความรุนแรงมากขึ้น สอดคล้องกับผลการสำรวจของสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือ ETDA (2560) พบว่า การใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของคนส่วนใหญ่ ในวันทำงานหรือเรียนวันละ 6 ชั่วโมง 30 นาที วันหยุด วันละ 6 ชั่วโมง 48 นาที โดยกลุ่ม gen y (อายุ 17 - 36 ปี) ใช้วันละ 7 ชั่วโมง 12 นาที และ วันละ 7 ชั่วโมง 36 นาที ส่วน gen z (อายุต่ำกว่า 17 ปี) ใช้วันละ 5 ชั่วโมง 48 นาที และ วันละ 7 ชั่วโมง 12 นาที กิจกรรมในการใช้ internet คือ ด้านสื่อสังคมออนไลน์ (ร้อยละ 86.90) ด้านการค้นหาข้อมูล (ร้อยละ 86.50) และใช้ในการรับส่งอีเมล (ร้อยละ 70.50) และสื่อสังคมออนไลน์ที่นิยมมากที่สุดคือ YouTube, Facebook, และ Line, (ร้อยละ 97.10 96.60 และ 95.80 ตามลำดับ) ดังนั้นการใช้สื่อดิจิทัลหรือสื่อสังคมออนไลน์ต้องมีความระมัดระวัง เพราะสื่อดังกล่าวหากใช้ไม่ถูกต้องและใช้มากเกินไปจนความจำเป็นจะส่งผลเสียทั้งด้านสุขภาพกาย และสุขภาพจิต อาจนำไปสู่การตกเป็นทาสของสื่อสังคมออนไลน์ได้

จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี สื่อสังคมออนไลน์และพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของเด็ก เยาวชนส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต และพฤติกรรมการเรียนรู้จากการเรียนด้วยการฟังครูอธิบายมาเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านกิจกรรมที่ครูจัดทำขึ้น หรือเรียนรู้ด้วยระบบการเรียนออนไลน์แบบเสมือนจริง Virtual Reality (VR) หรือเรียนผ่านหลักสูตรออนไลน์แบบเปิดผ่านสื่อวิดีโอ (YouTube) เกมคอมพิวเตอร์ (Games) สื่อสังคม

(Social Media) สื่อทางเสียง (Audiobooks and Podcasts) ที่เรียกว่า MOOCs (Massive Online Open Courses) (ประชาชาติออนไลน์, 2560) แต่การเรียนรู้ด้วยรูปแบบและวิธีการเรียนด้วยการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านสื่อและ กิจกรรมที่ครูจัดให้ ผู้เรียนต้องใช้ความพยายามความอดทนและความมุ่งมั่นค่อนข้างมากเพราะต้องเรียนรู้ ด้วยการวิเคราะห์หาคำตอบด้วยตนเอง ดังผลวิจัยของ จินตนา ต้นสุวรรณนนท์ ปิ่นกนก วงศ์ปิ่นเพชร และชัญญา ลีศัตรูพาย (2552) พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ การควบคุมตนเองการเรียนรู้เท่าทันสื่อ การใฝ่รู้และ การตระหนักถึงผลกระทบของสื่อ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการบริโภคสื่อด้วยปัญญาอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.01 และปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ การรู้เท่าทันสื่อ การควบคุมตนเอง การใฝ่รู้ และปัจจัยทางสังคม ได้แก่ อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการบริโภคสื่อด้วยปัญญาของนักศึกษาได้ร้อยละ 40.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ส่วนธวัชชัย สัตยพัฒน์ (2544) พบว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจ ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองสูงจะมีพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง และเหตุผลเชิงจริยธรรม เป็นตัวแปร ทำนายสำคัญของพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนนายร้อยตำรวจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยทำนายได้ร้อยละ 34.70 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของวัลภา ศรีบุญพิมพ์สวຍ (2557) พบว่า ปัจจัยทางจิตลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองและการรับรู้ ความสามารถของตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 และปัจจัยทางจิตลักษณะส่วนบุคคล คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (motivation) และเจตคติต่อการเรียนรู้ ด้วยการนำตนเอง (attitude) สามารถร่วมกันพยากรณ์การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ได้ร้อยละ 60.30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และปวิษฐา ผาสุข สุพร เข้มเฮง และละเอียต รักษ์เผ่า (2555) ศึกษาปัจจัย ที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองด้านต่าง ๆ โดยศึกษากับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวแปร 4 ปัจจัย ประกอบด้วย เจตคติต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ความมีวินัยในตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคต และสภาพแวดล้อม ในการเรียน ส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้ง 8 ด้านประกอบด้วย 1) ด้านการเปิดโอกาสสู่การเรียนรู้ 2) ด้านอัตมโนทัศน์ ในการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ 3) ด้านความคิดริเริ่มและเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง 4) ด้านความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ ของตนเอง 5) ด้านความรักในการเรียนรู้ 6) ด้านความคิดสร้างสรรค์ 7) ด้านการมองอนาคตในแง่ดี และ 8) ด้านความสามารถในการใช้ทักษะศึกษาหาความรู้และทักษะการแก้ปัญหา เมื่อพิจารณาปัจจัยเดี่ยวและ ปัจจัยรวมพบว่า ปัจจัยลักษณะมุ่งอนาคต ส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติ ทั้งนักศึกษาชั้น ปีที่ 1 และปีที่ 4 ยกเว้นความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองด้านความรักในการเรียนรู้ เฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และด้านการมองอนาคตในแง่ดีทั้งนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 ที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการศึกษาข้างต้นสรุปได้ว่า ผลกระทบของสื่อสังคมออนไลน์ขึ้นอยู่กับผู้รับสื่อ นั่นว่า การรู้จักใช้สื่อให้ถูกต้อง รู้เท่าทันสื่อ จึงจะสามารถได้รับประโยชน์ที่เกิดแก่ตนเองและสังคม นอกจากนี้ผู้ส่งหรือผู้นำเสนอสื่อต้องพิจารณาถึงเจตนาด้วยว่า ต้องการโน้มน้าวให้ผู้รับสื่อรู้จักนำสื่อไปใช้ประโยชน์หรือต้องการให้ผู้รับสื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ส่งสื่อ นั่น จึงเป็นบทบาทของสถานศึกษา ผู้ปกครองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่ต้องดูแลให้ความรู้ที่ถูกต้อง สร้างเสริมให้ผู้เรียนมีสติไตร่ตรองและรู้เท่าทันสื่อรวมทั้งการคบเพื่อน ดังข้อสรุปจากเอกสารของกรมกิจการเด็กและเยาวชน (วิไลภรณ์ จิรวัฒน์เศรษฐ์, 2560) อธิบายถึง การรู้เท่าทันสื่อออนไลน์ หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการเข้าถึงสื่อออนไลน์เพื่อการใช้งานตามวัตถุประสงค์ ความสามารถวิเคราะห์ แยกแยะข้อมูล ตรวจสอบข้อเท็จจริงและความสามารถตีความเชิงคุณค่า ประเมินเนื้อหาสาระใดเป็นประโยชน์หรือเกิดโทษ ความสามารถในการคิดเชิงวิพากษ์และมองเห็นบริบททางสังคมอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับสื่อโดยที่ไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลสื่อหรือเป็นทาสของสื่อและเทคโนโลยี ความสามารถในการเลือกรับและใช้ประโยชน์จากสื่อในทางสร้างสรรค์สังคม นอกจากนี้การเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นกระบวนการที่บุคคลต้องการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต จึงจะสามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบันจากข้อมูลดังกล่าว คณะผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาอิทธิพลของพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์และจิตลักษณะที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของเยาวชน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อทราบพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของเยาวชนว่า มีลักษณะรูปแบบการใช้และปริมาณการใช้สื่อสังคมออนไลน์ พฤติกรรมการบริโภคสื่อสังคมออนไลน์ด้วยปัญญา และความตระหนักถึงผลกระทบของสื่อสังคมออนไลน์ รวมทั้งทราบจิตลักษณะของเยาวชน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ว่า มีการควบคุมตนเอง การมองโลกในแง่ดี ความเชื่ออำนาจในตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคต และการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองอยู่ในระดับใด และศึกษาอิทธิพลของพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์และจิตลักษณะที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของเยาวชน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อใช้เป็นข้อมูลต่อการดูแลและพัฒนาการใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่เหมาะสม และเกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม รวมทั้งการวางแผนพัฒนากลยุทธ์ทางการสื่อสารให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพสูงสุด และตอบสนองได้ตรงตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย และให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันต่อไป

วัตถุประสงค์

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของเยาวชน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ 2) ศึกษาระดับความคิดต่อสื่อสังคมออนไลน์ จิตลักษณะและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของเยาวชน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ 3) เปรียบเทียบความคิดต่อสื่อสังคมออนไลน์ จิตลักษณะและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของเยาวชน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่แตกต่างกัน 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์และจิตลักษณะกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของเยาวชน 5) ศึกษาอิทธิพลของพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ และจิตลักษณะที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของเยาวชน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้

การทบทวนวรรณกรรม

ยุคสังคมดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนผ่านเข้าสู่การนำดิจิทัลมาใช้ในการชีวิตประจำวันเพิ่มมากขึ้น โดยมีจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ภายในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเติบโตอย่างก้าวกระโดด โดยปี 2555 ผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ทั้งสิ้น 23,056,712 คน และปี 2560 จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มสูงขึ้นเป็น 45,189,944 คน มีอัตราการเติบโตคิดเป็นร้อยละ 96.00 ดังนั้นปัจจุบันมีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่า 2 ใน 3 ของจำนวนประชากรทั้งประเทศ และใช้งานอินเทอร์เน็ตเฉลี่ย 10 ชั่วโมง 5 นาทีต่อวัน โดยกลุ่ม Gen Y และ Gen Z ซึ่งเป็นกลุ่มที่อยู่ในยุคที่มีการใช้อินเทอร์เน็ตและสื่อสังคมออนไลน์กันอย่างแพร่หลาย จากการสำรวจพบว่า ทั้ง 2 เจเนอเรชัน มีการใช้งานอินเทอร์เน็ตทั้งในช่วงวันทำงาน/วันเรียนหนังสือ และวันหยุดมากที่สุด โดยใช้งานอินเทอร์เน็ตในช่วงวันทำงาน/วันเรียนหนังสือเฉลี่ยอยู่ที่ 10 ชั่วโมง 22 นาทีต่อวัน และช่วงวันหยุดใช้เฉลี่ยอยู่ที่ 11 ชั่วโมง 52 นาทีต่อวัน ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยภาพรวมระดับประเทศ (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) 2562) ส่วนกิจกรรมคนส่วนใหญ่นิยมใช้ 5 อันดับยอดนิยมของกิจกรรมการใช้งานผ่านอินเทอร์เน็ต ในปีนี้เหมือนกับปีที่ผ่านมา โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์การรับ - ส่ง อีเมล การค้นหาข้อมูล การดูโทรทัศน์/ดูคลิปวิดีโอ/ฟังเพลง และการซื้อสินค้า/บริการทางออนไลน์ และนิยมใช้งานผ่านทางออนไลน์ นอกจากนี้การใช้อินเทอร์เน็ตในระหว่างเดินทางเพิ่มขึ้นโดย ปี 2560 มีผู้ใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 24.10 และปี 2561 คิดเป็นร้อยละ 33.50 (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) 2562)

จุลณี เทียนไทย (2563) ศึกษาสื่อสังคมออนไลน์ต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมไทย ในมุมมองของนักมานุษยวิทยา ซึ่งเป็นผลงานที่ใช้เวลาศึกษากว่า 5 ปี และได้รับรางวัลผลงานวิจัยระดับดีมาก ประจำปี 2563 จากสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ ผลการวิจัยพบว่า สื่อสังคมออนไลน์สร้างการดำเนินชีวิต

รูปแบบใหม่ที่เรียกว่า Mobile Life หรือพลวัตวิถี ส่งผลให้การติดต่อสื่อสารและการใช้งานต่าง ๆ สามารถทำได้ในทุกที่ทุกเวลา ผลกระทบที่เป็นลักษณะเด่นในบริบทของสังคมไทยคือ สื่อสังคมออนไลน์ที่เข้ามามีส่วนก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทั้งทางความคิดและพฤติกรรมของคนในสังคม เนื่องจากโลกออนไลน์ได้สร้างพื้นที่ใหม่ในการนำเสนอตนเอง ผู้หญิงมีความกล้าในการนำเสนอตนเองมากขึ้นในสื่อของตน ส่งผลให้เด็กเยาวชนและประชาชนบางส่วนลุ่มหลงในความสะดวกสบาย ความสนุกและความรวดเร็วในการเสพข้อมูลข่าวสารจนทำให้ขาดการวิเคราะห์และพิจารณาความน่าเชื่อถือของข้อมูลนั้น ๆ ทำให้ได้รับภัยและอันตรายจากสื่อสังคมออนไลน์ นอกจากนี้ยังมีการกลั่นแกล้งบนโลกไซเบอร์ในสังคมไทย (Cyber/Internet Bullying) เกิดขึ้นและมีแนวโน้มมากขึ้นเรื่อย ๆ ดังนั้นถ้าเด็กเยาวชนและประชาชนรู้จัก เข้าใจและรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ก็สามารถนำมาใช้ประโยชน์ทั้งด้านการศึกษา พัฒนาสร้างสรรค์ผลงาน

บุญมี โทท่า เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร และสัญญา เคนาภูมิ (2561) สังเคราะห์กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของดวงเดือน พันธุมนาวิน ว่าได้จำแนกจริยธรรมออกเป็นหลายด้าน เช่น ด้านพฤติกรรมความรู้ ทศนคติ และเหตุผลพบว่า มีลักษณะทางจิตใจหรือจิตลักษณะอย่างน้อย 8 ด้าน แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 ได้แก่ จิตลักษณะพื้นฐาน ส่วนที่ 2 ได้แก่ สาเหตุทางจิตใจของพฤติกรรมคนดีและคนเก่ง เปรียบได้กับส่วนลำต้นของต้นไม้ 5 ด้าน ได้แก่ ทศนคติ คุณธรรม ค่านิยมที่เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ดี เหตุผลเชิงจริยธรรม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ความเชื่ออำนาจในตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ส่วนกฤษฎะโชติ บัวหล้า และดวงเดือน พันธุมนาวิน (2018) ศึกษาปัจจัยทางจิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมจดจ่อใส่ใจในการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เป็นรุ่นแรกของครอบครัว โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เป็นรุ่นแรกของครอบครัว จำนวน 543 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่า จำนวน 12 แบบวัด ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิม ประกอบด้วย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การประเมินแก่นแห่งตน ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และ เอกลักษณะแห่งอีโก้ ลักษณะสถานการณ์ในการเรียน ประกอบด้วย การสนับสนุนจากอาจารย์ที่ปรึกษา/ใกล้ชิด การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน/ใช้เหตุผล การสนับสนุนทางสังคมจากรุ่นพี่/เพื่อน และความคาดหวังจากครอบครัวต่อการเรียน และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ประกอบด้วย ทศนคติที่ดีต่อการเรียน ความเครียดในการเรียน ความเชื่ออำนาจในตนต่อการเรียน จำนวน 11 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมจดจ่อใส่ใจในการเรียนได้ร้อยละ 40.20 โดยตัวทำนายที่สำคัญ คือ ความเครียดในการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทศนคติที่ดีต่อการเรียน และความคาดหวังจากครอบครัวต่อการเรียน และอุบล เลี้ยววาริณ (2007) ศึกษาผลการฝึกจิตลักษณะ การฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ ที่ส่งผลต่อจิตลักษณะ ความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ พฤติกรรมขยันเรียน และ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประถมศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 โดยศึกษากับนักเรียนระดับประถมศึกษา ช่วงชั้นปีที่ 2 โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 330 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และควบคุม โดยกลุ่มทดลอง 1 ได้รับการฝึกทั้ง 2 ด้าน คือ ฝึกจิตลักษณะ และฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยได้รับการฝึกด้านละ 9 กิจกรรม กลุ่ม 2 ได้รับการฝึกจิตลักษณะ กลุ่มที่ 3 ได้รับการฝึกทักษะและการอ่านจับใจความ กลุ่มที่ 4 เป็นกลุ่มควบคุม ผลการวิจัยพบว่า 1) การฝึกจิตลักษณะ และการฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ควบคู่กันไป ส่งผลต่อความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่ได้รับการฝึกมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกหรือได้รับการฝึกเพียงด้านใดด้านหนึ่ง 2) การฝึกจิตลักษณะ เพียงด้านเดียวส่งผลต่อการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตความมุ่งมั่นและเจตคติต่อการอ่าน พฤติกรรมตั้งใจเรียน และพฤติกรรมทบทวนบทเรียนของนักเรียนมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึก 3) การฝึกทักษะ การอ่านจับใจความเพียงด้านเดียว ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึก 4) นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมาก นักเรียนที่มีความเชื่ออำนาจในตนมาก นักเรียนที่รับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนในระดับมาก จะเป็นผู้ได้รับผลดีจากการฝึกจิตลักษณะ หรือการฝึกทักษะการอ่านจับใจความ หรือการได้รับการฝึกทั้ง 2 ด้าน โดยจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตความมุ่งมั่น และเจตคติต่อการอ่าน พฤติกรรมตั้งใจเรียน และพฤติกรรมทบทวนบทเรียนมากกว่านักเรียนและพฤติกรรมที่มีสุขภาพจิตดีน้อย นักเรียนที่มีความเชื่ออำนาจในตนน้อย และนักเรียนที่รับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนในระดับน้อย

จารุวรรณ เขียวน้ำชุม สุริพร อนุศาสนนันท์ และไพรัตน์ วงษ์นาม (2560) ได้สรุปปัจจัยเชิงสาเหตุของการเรียนรู้แบบนำตนเอง รูปแบบแนวคิดทางทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบนำตนเองว่า จำแนกออกเป็น 3 กลุ่มแนวคิด คือ 1) รูปแบบแนวคิดเชิงเส้นตรง เป็นกลุ่มที่มีมุมมองการเรียนรู้แบบนำตนเองว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเป็นลำดับขั้น เริ่มจากขั้นหนึ่งไปสู่ขั้นต่อ ๆ ไปจนบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ 2) รูปแบบแนวคิดเชิงปฏิสัมพันธ์ เป็นกลุ่มที่มีมุมมองว่าการเรียนรู้แบบนำตนเองเกิดขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบภายในตัวผู้เรียนกับตัวแปรอื่นนอกตัวผู้เรียน และ 3) รูปแบบแนวคิดเชิงการเรียนการสอนซึ่งมีมุมมองว่าการเรียนรู้แบบนำตนเองจะพัฒนาขึ้นภายใต้การแสดงผลบทบาทและแนวทางการดำเนินการเรียนการสอนของครูที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในแต่ละขั้น คือ ขั้นพึ่งพา ขั้นสนใจ ขั้นเข้าเกี่ยว และขั้นการชี้นำตนเอง นอกจากนี้ ได้สรุปปัจจัยเชิงสาเหตุของการเรียนรู้แบบนำตนเอง พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อการเรียนรู้แบบนำตนเอง มีทั้งตัวแปรจิตลักษณะภายในตัวผู้เรียนและปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ นอกตัวผู้เรียน แต่อย่างไรก็ตาม ยังคงมีตัวแปรอีกมากที่อาจจะมียุทธูปการต่อการเรียนรู้แบบนำตนเอง ส่วนเขมกร อนุภาพ (2559) ศึกษาการใช้การเรียนรู้แบบนำตนเอง

เพื่อพัฒนาการเรียนรู้วิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบนำตนเอง จำนวน 43 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 คิดเป็นร้อยละ 90.02 มีความพึงพอใจต่อวิธีการเรียนรู้ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.61) และวัลภา ศรีบุญพิมพ์สว (2557) ศึกษาอิทธิพลต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมชชนนี อุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางจิตลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง และการรับรู้ความสามารถของตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และปัจจัยทางจิตลักษณะส่วนบุคคล ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (motivation) และเจตคติต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (attitude) ร่วมกันพยากรณ์การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ได้ร้อยละ 60.30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีสมการพยากรณ์

$$Y = 1.111 + 0.388 \text{ motivation} + 0.291 \text{ attitude}$$

ระเบียบวิธีวิจัย

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีกระบวนการดำเนินการด้วยการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรการวิจัยครั้งนี้ เป็นเยาวชนที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของสถานศึกษาสังกัดรัฐบาล ใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ประกอบด้วยจังหวัดสงขลา สตูล ยะลา นราธิวาสและปัตตานี จำนวนทั้งสิ้น 35,740 คน จากสถานศึกษา 99 แห่ง

กลุ่มตัวอย่างการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ของสถานศึกษาสังกัดรัฐบาล 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยการคำนวณค่าตามสูตรของ Yamane ที่ความคลาดเคลื่อนที่ 98.00 เปอร์เซนต์ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 2,336 คน การสุ่มกลุ่มตัวอย่างดำเนินการด้วยการสุ่มสถานศึกษาจำนวน 2 ใน 5 แห่งของแต่ละจังหวัดตามขนาดสถานศึกษา และสุ่มชั้นเรียนในแต่ละระดับชั้น การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจังหวัดขนาดใหญ่ได้แก่ จังหวัดสงขลา จำนวน 800 คน เป็น 2 เท่าของจังหวัดขนาดกลางมี 2 จังหวัด ๆ ละ 400 คนและจังหวัดขนาดเล็ก 2 จังหวัด ๆ ละ 368 คน

ตัวแปร ตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้มีรายละเอียดดังนี้

1. พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ประกอบด้วย ตัวแปรรูปแบบการใช้สื่อสังคมออนไลน์ และความคิดต่อสื่อสังคมออนไลน์
2. จิตลักษณะประกอบด้วยการควบคุมตนเอง การมองโลกในแง่ดี ความเชื่ออำนาจในตนเอง และลักษณะมุ่งอนาคต
3. การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามประกอบด้วยข้อคำถามแบบปิดแบบปลายเปิดและมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง (Self-Administered) เนื้อหาของแบบสอบถามเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ เป็นข้อคำถามลักษณะสำรวจรายการ ประกอบด้วย เพศ ศาสนา ระดับชั้นปี และผลการเรียน

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบการใช้สื่อสังคมออนไลน์ มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ ประกอบด้วยประเภทของสื่อที่ใช้ ความถี่ในการใช้ ค่าใช้จ่ายในการใช้ต่อเดือนและวัตถุประสงค์ในการใช้

ตอนที่ 3 ความคิดต่อสื่อสังคมออนไลน์ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคสื่อสังคมออนไลน์ ด้วยปัญญาและความตระหนักถึงผลกระทบของสื่อสังคมออนไลน์ มีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 6 ตัวเลือก ส่วนคุณภาพแบบวัดมีรายละเอียดดังนี้

แบบวัดพฤติกรรมการบริโภคสื่อสังคมออนไลน์ด้วยปัญญา เป็นแบบวัดที่สร้างและดัดแปลงข้อคำถาม จากการใช้แนวคิดจินตนา ต้นสุวรรณนนท์ ปิ่นกนก วงศ์ปิ่นเพชรและชัยญา ลีศัตราพ่าย (2552)

แบบวัดความตระหนักถึงผลกระทบของสื่อสังคมออนไลน์ เป็นแบบวัดที่สร้างและดัดแปลงข้อคำถาม จากการใช้แนวคิดจากแบบวัดของจินตนา ต้นสุวรรณนนท์ (2550)

ตอนที่ 4 จิตลักษณะ เป็นแบบวัดที่ดัดแปลงจากแบบวัดของอรพินท์ ชูชม สุภาพร ธนะชานันท์ และทัศนากา ทอภักดี (2554) มีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ

ตอนที่ 5 การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง เป็นแบบวัดที่คณะผู้วิจัยพัฒนาและปรับปรุงจากแบบวัดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของจินตนา ตันสุวรรณนันทและปิยะนุช เพียรรัตน์พิมล (2552) ซึ่งใช้แนวคิดของโนลส (Knowles, 1975) ลักษณะแบบวัดเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ

การตรวจสอบคุณภาพแบบวัดด้านความเที่ยงตรงตามโครงสร้างด้วยการหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามกับคะแนนรวม ถ้าทุกข้อคำถามมีความสัมพันธ์กับคะแนนรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าแบบวัดนั้นมีความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง (การใช้คะแนนรวมทั้งฉบับเป็นคะแนนที่แทนโครงสร้างรวมของคุณลักษณะที่ต้องการวัด ถ้าสัมพันธ์กันสูงแสดงว่าข้อคำถามนั้นวัดในสิ่งที่เป็นโครงสร้างคุณลักษณะนั้น ๆ หรือทุกข้อคำถามวัดในเรื่องเดียวกัน องค์ประกอบเดียวกัน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540) ผลการวิเคราะห์พบว่า ทุกแบบวัดมีข้อคำถามทุกข้อมีความสัมพันธ์กับคะแนนรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้านอำนาจจำแนก ด้วยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มที่มีลักษณะที่ต้องการวัดสูง กับกลุ่มที่มีลักษณะดังกล่าวต่ำ ถ้าพบว่ามีค่าแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าแบบวัดข้อนั้นมีความสามารถในการจำแนกระหว่างคุณลักษณะสูงและต่ำออกจากกันได้ พบว่า ทุกแบบวัดมีข้อคำถามทุกข้อสามารถจำแนกความแตกต่างระหว่างคุณลักษณะสูงและต่ำออกจากกันได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และด้านความเชื่อมั่น ด้วยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคพบว่า แบบวัดมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาพอใช้และดี โดยมีค่า 0.672 - 0.828 มีเพียงแบบวัดการควบคุมตนเองเพียงฉบับเดียวที่อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์เล็กน้อย (0.474) ซึ่งศิริชัย กาญจนวาสี (2560) กำหนดเกณฑ์การประเมินความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาของเครื่องมือควรมีค่ามากกว่า 0.50 ถือว่าใช้ได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการมอบหมายผู้ช่วยวิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แบบสอบถามกลับคืนจำนวน 2,263 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 96.88 สภาพกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหญิง นับถือศาสนาอิสลาม ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และมีผลการเรียนเฉลี่ย 3.01 - 3.50 (ร้อยละ 68.40 51.69 36.33 และ 31.70 ตามลำดับ)

การวิเคราะห์ข้อมูล

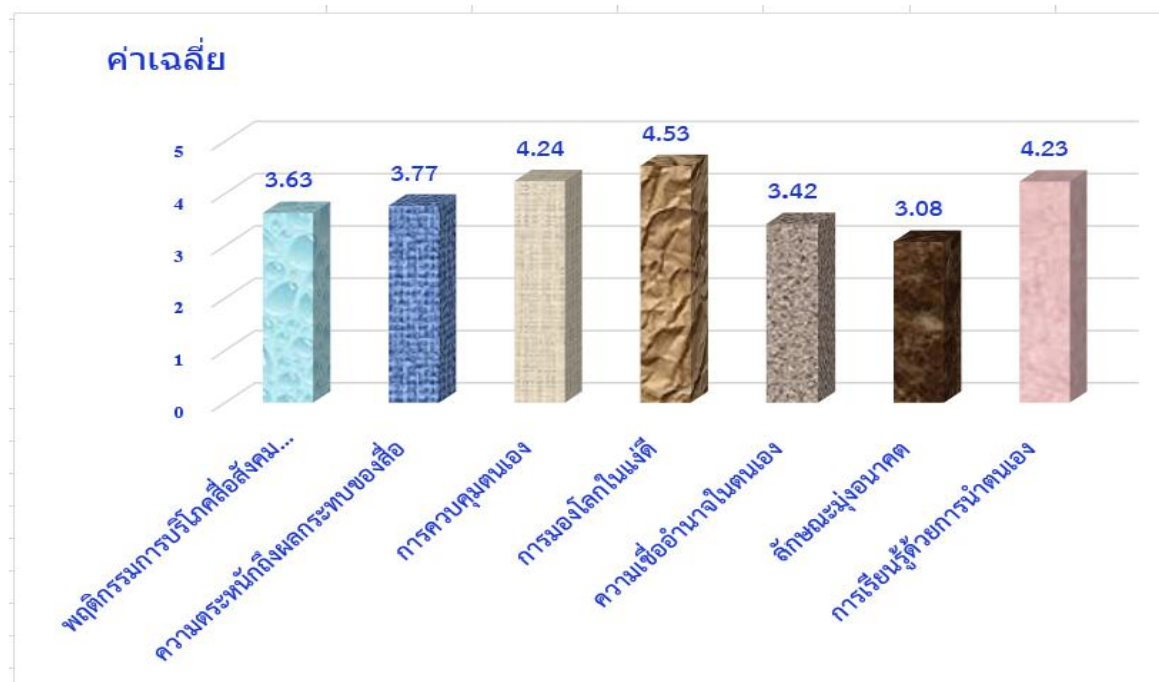
การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติพื้นฐานประกอบด้วย ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับศึกษาสถานภาพกลุ่มตัวอย่าง พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ จิตลักษณะและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง สถิติอ้างอิงสำหรับทดสอบสมมติฐานประกอบด้วย สถิติสำหรับการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดต่อสื่อสังคมออนไลน์ จิตลักษณะและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของเยาวชนที่มีพฤติกรรมการใช้สื่อที่ต่างกักันด้านวัตถุประสงค์ในการใช้สื่อด้วยสถิติ t-test ส่วนวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

(One way ANOVA) ด้วย F-test สำหรับเปรียบเทียบ ความถี่ในการใช้สื่อ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ด้วยสถิติ Pearson's Product Moment Correlation Coefficient และทดสอบด้วย t-test วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลด้วยสถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษา

1. พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ พบว่า เยาวชนทั้ง 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีการเลือกใช้สื่อสังคมออนไลน์ประเภท Facebook มากที่สุด รองลงมาเป็น YouTube Website (ร้อยละ 86.36 65.32 และ 64.66 ตามลำดับ) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออัปเดตสถานะ/ข้อมูลส่วนตัว/รูปภาพ มากที่สุด รองลงมาเพื่อค้นหาเพื่อนใหม่ติดต่อกับบุคคลที่รู้จัก เพื่อหาเพื่อนสนิทที่รู้ใจ/คนรัก เพื่อติดตามข่าวสารศิลปิน/ดารา/บุคคลมีชื่อเสียง และหาข้อมูล/แลกเปลี่ยนข้อมูล (ร้อยละ 86.36 65.32 64.66 46.99 และ 45.66 ตามลำดับ) ส่วนช่วงเวลาที่ใช้นั้นวันที่มีการเรียน และช่วงวันหยุด มีการใช้สอดคล้องกัน คือ ช่วงหลังเลิกเรียน ช่วงก่อนนอน หลังจากตื่นนอนตอนเช้าก่อนไปโรงเรียน และช่วงพักกลางวัน (ร้อยละ 62.36 52.93 37.48 และ 32.40 ตามลำดับ) ค่าใช้จ่ายต่อเดือนในปริมาณใกล้เคียงกันคือ เดือนละไม่เกิน 100 บาท รองลงมา 101 - 200 บาทและ 400 บาทขึ้นไป ร้อยละ 28.34 27.24 และ 18.10 ตามลำดับ

2. ระดับความคิดต่อสื่อสังคมออนไลน์ จิตลักษณะ และการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของเยาวชน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการศึกษาระดับความคิดต่อสื่อสังคมออนไลน์ ประกอบด้วยพฤติกรรมการบริโภคสื่อสังคมออนไลน์ด้วยปัญญา และความตระหนักถึงผลกระทบของสื่อสังคมออนไลน์ จิตลักษณะ ด้านการควบคุมตนเอง การมองโลกในแง่ดี ความเชื่ออำนาจในตนเอง และลักษณะมุ่งอนาคต และการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของเยาวชน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ดังในภาพที่ 1



ภาพที่ 1 ค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นต่อสื่อสังคมออนไลน์ จิตลักษณะ และการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของเยาวชนใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้

จากภาพที่ 1 พบว่า เยาวชน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้มีพฤติกรรมการบริโภคสื่อสังคมออนไลน์ด้วยปัญญาและความตระหนักถึงผลกระทบของสื่อสังคมออนไลน์ จิตลักษณะด้านความเชื่ออำนาจในตนเองและลักษณะมุ่งอนาคตอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.00 - 3.99) ส่วนจิตลักษณะด้านการควบคุมตนเอง การมองโลกในแง่ดี และการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองอยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 4.00-4.99)

3. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อสื่อสังคมออนไลน์ จิตลักษณะและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของเยาวชนใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่มีวัตถุประสงค์การใช้และความถี่ในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่ต่างกัน ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อสื่อสังคมออนไลน์ จิตลักษณะ และการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของเยาวชนใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีวัตถุประสงค์และความถี่ในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่ต่างกัน แสดงในตารางที่ 1 - 2

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นต่อสื่อสังคมออนไลน์ จิตลักษณะ และการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง
ของเยาวชน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามวัตถุประสงค์การใช้สื่อสังคมออนไลน์

วัตถุประสงค์การใช้	พฤติกรรม การบริโภค	ความ ตระหนัก	การควบคุม ตนเอง	การมองโลก ในแง่ดี	ความเชื่อ อำนาจตนเอง	ลักษณะมุ่ง อนาคต	การเรียนรู้ ด้วย ตนเอง
เพื่อติดต่อกับบุคคลฯ	10.630**	11.298**	1.974*	4.787**	10.027**	6.470**	3.764**
เพื่ออัพเดทสถานะ	-4.809**	-3.368**	-1.292	2.325*	-3.975**	-5.393**	0.363
เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล	8.980**	8.598**	4.577**	6.239**	6.100**	4.716**	6.275**
เพื่อติดตามข่าวสาร	-4.792**	-2.984**	0.557	1.274	-2.396*	-1.255	-0.509
เพื่อค้นหาเพื่อนใหม่	-12.393**	-9.954**	-0.959	-0.232	-7.845**	-7.761**	1.143
เพื่อร่วมกิจกรรมกลุ่ม	-10.861**	-9.897**	-0.732	-1.060	-8.139**	-7.951**	0.930
เพื่อเล่นเกม	-1.087	-1.196	-0.742	0.581	-3.290**	-0.993	-0.726
เพื่อติดตามข่าวสินค้า	-2.547*	-0.845	-2.244*	-1.402	-0.172	-1.694	-0.292
เพื่อหาเพื่อนสนิท	0.593	0.067	-1.887	1.323	-1.228	-1.046	0.124

ตารางที่ 2 วิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นต่อสื่อสังคมออนไลน์ จิตลักษณะและการเรียนรู้ด้วยการ
นำตนเอง ของเยาวชน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามความถี่ในการใช้สื่อสังคมออนไลน์

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
พฤติกรรมการบริโภคสื่อสังคมออนไลน์	ภายในกลุ่ม	2	9,359.764	4,679.882	66.518**
	ระหว่างกลุ่ม	2,023	142,328.979	70.355	
ความตระหนักถึงผลกระทบของสื่อฯ	ภายในกลุ่ม	2	5,312.587	2,656.294	41.558**
	ระหว่างกลุ่ม	2,023	129,305.306	63.918	
การควบคุมตนเอง	ภายในกลุ่ม	2	158.869	79.435	4.717**
	ระหว่างกลุ่ม	2,023	34,064.106	16.838	
การมองโลกในแง่ดี	ภายในกลุ่ม	2	1,615.099	807.550	29.774**
	ระหว่างกลุ่ม	2,023	54,868.666	27.122	
ความเชื่ออำนาจในตนเอง	ภายในกลุ่ม	2	1,334.597	667.299	26.270**
	ระหว่างกลุ่ม	2,023	51,387.445	25.402	
ลักษณะมุ่งอนาคต	ภายในกลุ่ม	2	507.437	253.718	7.629**
	ระหว่างกลุ่ม	2,023	67,275.153	33.255	
การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง	ภายในกลุ่ม	2	1,428.676	714.338	10.426**
	ระหว่างกลุ่ม	2,023	138,610.418	68.517	

จากตารางที่ 1 - 2 พบว่า เยาวชน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่มีวัตถุประสงค์การใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการติดต่อกับบุคคลที่รู้จัก และเพื่อหาข้อมูล/แลกเปลี่ยนข้อมูลกับกลุ่มที่ไม่ใช่มีพฤติกรรมบริโภคสื่อสังคมออนไลน์ด้วยปัญญา ความตระหนักถึงผลกระทบของสื่อสังคมออนไลน์ จิตลักษณะทุกด้าน และการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มที่มีวัตถุประสงค์มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มไม่มีเยาวชนกลุ่มที่มีวัตถุประสงค์การใช้สื่อเพื่อวัตถุประสงค์อื่น เพื่อค้นหาเพื่อนใหม่และเพื่อร่วมกิจกรรมกลุ่ม มีความคิดเห็นต่อสื่อสังคมออนไลน์ด้านพฤติกรรมบริโภคสื่อสังคมออนไลน์ด้วยปัญญา และความตระหนักถึงผลกระทบของสื่อสังคมออนไลน์ จิตลักษณะด้านความเชื่ออำนาจในตนเอง และลักษณะมุ่งอนาคตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มที่มีวัตถุประสงค์มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มไม่มี และเยาวชนที่มีความถี่ในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ มีความคิดเห็นต่อสื่อสังคมออนไลน์ด้านพฤติกรรมบริโภคสื่อสังคมออนไลน์ด้วยปัญญา และความตระหนักถึงผลกระทบของสื่อสังคมออนไลน์ จิตลักษณะทุกด้านและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.01 จึงมีการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของความคิดเห็นต่อสื่อสังคมออนไลน์ จิตลักษณะ และการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของเยาวชน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามความถี่ในการใช้สื่อสังคมออนไลน์

ตัวแปร	ทุกวัน กับ 2 - 3 วันครั้ง	ทุกวัน กับ สัปดาห์ 1 ละครั้ง	2 - 3 วันครั้ง กับ สัปดาห์ 1 ละครั้ง
พฤติกรรมบริโภคสื่อสังคมออนไลน์ด้วยปัญญา	3.734**	6.299**	2.565*
ความตระหนักถึงผลกระทบของสื่อสังคมออนไลน์	2.767**	4.810**	2.043*
การควบคุมตนเอง	0.660**	0.225	0.435
การมองโลกในแง่ดี	1.771**	2.234**	0.462
ความเชื่ออำนาจในตนเอง	1.452**	2.316**	0.863
ลักษณะมุ่งอนาคต	1.014**	1.205*	0.191
การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง	1.778**	1.826*	0.048

จากตารางที่ 3 พบว่า เยาวชนที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ทุกวันมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อสื่อสังคมออนไลน์ด้านพฤติกรรมบริโภคสื่อสังคมออนไลน์ด้วยปัญญา และความตระหนักถึงผลกระทบของสื่อสังคมออนไลน์ และจิตลักษณะด้านการควบคุมตนเอง การมองโลกในแง่ดี ความเชื่ออำนาจในตนเอง และลักษณะมุ่งอนาคต

และการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง มีค่าเฉลี่ยแตกต่างจากกลุ่มนักเรียนที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ 2 - 3 วันต่อครั้ง และสัปดาห์ละ 1 ครั้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นจิตลักษณะด้านการควบคุมตนเองที่กลุ่มนักเรียนที่มีความถี่ในการใช้ทุกวันกับกลุ่มที่ใช้สัปดาห์ละ 1 ครั้ง แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนที่มีการใช้สื่อสังคมออนไลน์ทุกวันมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ความถี่ในการใช้ 2 - 3 วันต่อครั้งและสัปดาห์ละครั้งและนักเรียนที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ 2 - 3 วันต่อครั้งกับกลุ่มที่มีการใช้สัปดาห์ละครั้งมีพฤติกรรมการบริโภคสื่อสังคมออนไลน์ด้วยปัญญา และความตระหนักถึงผลกระทบของสื่อสังคมออนไลน์แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ 2 - 3 วันต่อครั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ใช้สัปดาห์ละครั้ง

4. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ จิตลักษณะกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของเยาวชน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้

ผลการวิจัยพบว่า ประเภทสื่อสังคมออนไลน์ที่ใช้ส่วนใหญ่หรือใช้ประจำประเภท Internet และ YouTube วัตถุประสงค์การใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อติดต่อกับบุคคลที่รู้จัก เพื่ออัพเดทสถานะ/ข้อมูลส่วนตัว/รูปภาพ เพื่อหาข้อมูล/แลกเปลี่ยนข้อมูล และเพื่อร่วมกิจกรรมกลุ่มออนไลน์ต่าง ๆ ช่วงเวลาที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ในช่วงตื่นนอนตอนเช้าก่อนไปโรงเรียน ช่วงเวลาเรียนและช่วงหลังเลิกเรียนและความถี่ในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของเยาวชน มีความสัมพันธ์กับระดับการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ความคิดต่อสื่อสังคมออนไลน์ด้านพฤติกรรมการบริโภคสื่อสังคมออนไลน์ด้วยปัญญา และความตระหนักถึงผลกระทบของสื่อสังคมออนไลน์ จิตลักษณะด้านการควบคุมตนเอง การมองโลกในแง่ดี ความเชื่ออำนาจในตนเอง และลักษณะมุ่งอนาคต มีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

5. อิทธิพลปัจจัยพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ และจิตลักษณะที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของเยาวชน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้

การศึกษาอิทธิพลของพฤติกรรมการใช้สื่อสังคม ความคิดต่อสื่อสังคมออนไลน์ และจิตลักษณะส่งผลต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของเยาวชน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ถดถอยพหุดำเนินการโดยเลือกเฉพาะตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ประกอบด้วย ประเภทที่ใช้ วัตถุประสงค์การใช้ ช่วงเวลาที่ใช้นเรียน ความถี่ในการใช้สื่อ ความคิดต่อสื่อสังคมออนไลน์ และจิตลักษณะ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทั้ง 11 ตัว ร่วมอธิบายการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และพยากรณ์ถูกต้องร้อยละ 42.50 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ เท่ากับ 0.652 ส่วนการวิเคราะห์เพื่อคัดเลือกด้วยวิธี Stepwise ผลการวิจัยนำเสนอในตารางที่ 4 - 5

ตารางที่ 4 วิเคราะห์การถดถอยพหุในการพยากรณ์การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง โดยการเลือก ตัวแปรที่สัมพันธ์กับตัวพยากรณ์ของเยาวชน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้เมื่อคัดเลือกด้วยวิธี Stepwise

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
Regression	63,000.270	7	9,000.039	221.716**
Residual	87,680.172	2,160	40.593	
Total	150,680.441	2,167		

ตารางที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์เพื่อพยากรณ์การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของเยาวชน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เมื่อคัดเลือกด้วยวิธี Stepwise

ตัวแปร	b	SE _b	β	t
ตัวคงที่	25.162	1.318		19.095**
การมองโลกในแง่ดี (X ₂)	0.619	0.032	0.397	19.309**
การควบคุมตนเอง (X ₁)	0.570	0.042	0.279	13.728**
ความเชื่ออำนาจในตนเอง (X ₃)	0.166	0.038	0.102	4.338**
ลักษณะมุ่งอนาคต (X ₄)	-0.139	0.033	-0.096	- 4.158**
ความตระหนักถึงผลกระทบของสื่อ (S ₂)	0.076	0.022	0.074	3.455**
วัตถุประสงค์เพื่อร่วมกิจกรรมกลุ่มออนไลน์ (O ₆)	0.933	0.344	0.046	2.713**
วัตถุประสงค์เพื่อหาข้อมูล/แลกเปลี่ยน (O ₃)	0.608	0.276	0.037	2.206**

$R = 0.647$ $R^2 = 0.418$ $R^2_{Adj} = 0.416$ Durbin-Watson = 1.381

Tolerance ค่าระหว่าง 0.548 – 0.967 VIF ค่าระหว่าง 1.035 – 2.043

จากตารางที่ 4 - 5 พบว่า ปัจจัยพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ด้านวัตถุประสงค์เพื่อร่วมกิจกรรมกลุ่มออนไลน์ (O₆) วัตถุประสงค์เพื่อหาข้อมูล/แลกเปลี่ยน (O₃) ความคิดต่อสื่อสังคมออนไลน์ ด้านความตระหนักถึงผลกระทบของสื่อสังคมออนไลน์ (S₂) และจิตลักษณะ ด้านการควบคุมตนเอง (X₁) การมองโลกในแง่ดี (X₂) ความเชื่ออำนาจในตนเอง (X₃) และลักษณะมุ่งอนาคต (X₄) ร่วมอธิบายการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สามารถพยากรณ์ได้ถูกต้องร้อยละ 41.80 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ 0.647 ดังสมการพยากรณ์ข้างล่าง

$$Y = 25.162 + 0.619 (X_2) + 0.570 (X_1) + 0.166 (X_3) - 0.139 (X_4) + 0.076 (S_2) + 0.933 (O_6) + 0.608 (O_3)$$

สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ส่วนใหญ่เลือกใช้สื่อสังคมออนไลน์ประเภท Facebook มากที่สุด รองลงมาเป็น YouTube Website โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออัปเดตสถานะ/ข้อมูลส่วนตัว/รูปภาพ มากที่สุด รองลงมาเพื่อค้นหาเพื่อนใหม่ ติดต่อกับบุคคลที่รู้จัก เพื่อหาเพื่อนสนิทที่รู้จัก/คนรัก เพื่อติดตามข่าวสารศิลปิน/ดารา/บุคคลมีชื่อเสียงและหาข้อมูล/แลกเปลี่ยนข้อมูล จะเห็นได้ว่าวัตถุประสงค์การใช้สื่อสังคมออนไลน์ส่วนใหญ่ใช้เพื่อการแจ้งข้อมูลการดำเนินชีวิตประจำวัน ติดต่อกับเพื่อน แฟน และกิจกรรมในการสังสรรค์มากกว่าการใช้ประโยชน์เพื่องานด้านการหาข้อมูลในการศึกษา เพราะประเภทสื่อสังคมออนไลน์ที่ใช้เป็นลำดับต้น ๆ คือ Facebook และ YouTube มากกว่าการใช้ Website เพื่อค้นหาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาหรือการเพิ่มพูนความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการเรียน ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล (depa, 2560) ที่พบว่า เด็กไทยใช้ Internet 35 ชม.ต่อสัปดาห์ กิจกรรมที่นิยมใช้ 5 อันดับแรก ได้แก่ การดูวิดีโอออนไลน์ (ร้อยละ 73.00) การค้นหาข้อมูล (ร้อยละ 58.00) การฟังเพลง (ร้อยละ 56.00) การเล่นเกม (ร้อยละ 52.00) และการรับส่งอีเมลหรือแชทข้อความผ่านแอปพลิเคชันบนมือถือ (ร้อยละ 42.00) นอกจากนี้ยังใช้โซเชียลมีเดีย (ร้อยละ 98.00) สูงกว่าค่าเฉลี่ยทั่วโลกถึง (ร้อยละ 12.00) และประเภทสื่อที่นิยมใช้มากที่สุด ได้แก่ YouTube (ร้อยละ 77.00), Facebook (ร้อยละ 76.00), Line (ร้อยละ 61.00) ส่วนเสาวภาคย์ แหลมเพ็ชร (2559) พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้สื่อสังคมออนไลน์ประเภท Facebook มากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาเป็น LINE และ Instagram มีวัตถุประสงค์ในการใช้เพื่อคุยกับเพื่อนเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไป รองลงมาเป็นการใช้เพื่อคุยกับเพื่อนเกี่ยวกับการเรียนและการบ้าน และใช้เฉลี่ยวันละ 7.30 ชั่วโมง ปัจจัยที่สำคัญที่เยาวชนนิยมและใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างหลงใหลเพราะสื่อออนไลน์เป็นสื่อที่เยาวชนสามารถระบายความรู้สึก การแสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างอิสระ แต่การแสดงออกรวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลจะต้องไม่ขัดต่อกฎหมาย ศีลธรรม และส่งผลกระทบต่อสร้างความเสียหายแก่ผู้อื่น ส่วนปิ่นกนก วงศ์ปิ่นเพ็ชร และ ชัญญา ลีศัตร์พ่าย (2552) ศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมการใช้สื่อที่ไม่เหมาะสมของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลประกอบด้วย การไม่รู้เท่าทันสื่อ การควบคุมตนเอง การไม่รู้และปัจจัยทางสังคม ได้แก่ อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการใช้สื่อด้วยปัญญาของนักศึกษาได้รวมร้อยละ 40.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และผลวิจัยของ

วรสิทธิ์ บัญชาญ และวิเชียร ชูติมาสกุล (2015) ที่พบว่า ปัจจัยทางด้านอิทธิพลทางสังคมเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะใช้สื่อทางลบ (สื่อลามกอนาจาร) ผ่านสื่อสังคม ส่วนปัจจัยด้านความคาดหวังในประสิทธิภาพปัจจัยด้านความคาดหวังในความพยายาม และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ไม่มีผลต่อความตั้งใจเชิงพฤติกรรมในการใช้งานสื่อสังคมเชิงลบ

เยาวชน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้มีพฤติกรรมการบริโภคสื่อสังคมออนไลน์ด้วยปัญญาและความตระหนักถึงผลกระทบของสื่อสังคมออนไลน์ จิตลักษณะด้านความเชื่ออำนาจในตนเอง และลักษณะมุ่งอนาคตอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนจิตลักษณะด้านการควบคุมตนเอง การมองโลกในแง่ดีและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองอยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับผลวิจัยของนันทวัน ชุมตันติ (2560) ที่พบว่า ระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนิสิตในภาพรวม ทั้ง 8 ด้านอยู่ในระดับสูง และนิสิตที่มีความสามารถเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูงมีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองแตกต่างจากกลุ่มกลางและกลุ่มต่ำ จึงสะท้อนให้เห็นว่า ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองเกี่ยวข้องกับผลการเรียนและอาจเนื่องมาจากสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบันเป็นยุคข้อมูลข่าวสารเทคโนโลยี จึงมีส่วนผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของระบบการศึกษา ตลาดแรงงาน อาชีพใหม่ ปริมาณความรู้มีอัตราการเติบโตสูง ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ ส่งผลให้เกิดแนวโน้มที่ชัดเจนเกี่ยวกับความจำเป็นของกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิตและรูปแบบการเรียนรู้ในยุคข้อมูลข่าวสารคือรูปแบบที่สามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ประโยชน์ และสามารถเรียนรู้ได้ตามความสนใจและความสามารถของแต่ละบุคคลด้วย ทำให้เกิดรูปแบบการเรียนรู้ใหม่ อาทิ หลักสูตรออนไลน์แบบเปิดสำหรับมวลชน (MOOCs) หรือช่องทางการเรียนรู้อื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นภาพ เสียง วิดีโอทัศน์ สื่อสังคม เกม (สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน, 2560) ด้วยเหตุนี้ เยาวชนที่อยู่ในวัยเรียนจึงต้องมีจิตลักษณะ ด้านการควบคุมตนเอง การมองโลกในแง่ดีและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง อยู่ในระดับมากเพื่อนำสื่อมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง สอดคล้องกับผลวิจัยของบุศรินทร์ ผัดวัง และสุภาภรณ์ อุดมลักษณ์ (2013) ที่พบว่า ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครลำปางโดยรวมอยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82)

ส่วนผลการวิจัยที่พบว่า เยาวชนกลุ่มที่มีวัตถุประสงค์ในการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อติดต่อกับบุคคลที่รู้จัก และเพื่อหาข้อมูล/แลกเปลี่ยนข้อมูล มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการบริโภคสื่อสังคมออนไลน์ด้วยปัญญาและความตระหนักถึงผลกระทบของสื่อสังคมออนไลน์ จิตลักษณะทุกด้าน และการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มที่มีวัตถุประสงค์ในการใช้มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่ไม่ได้กำหนดวัตถุประสงค์ ส่วนวัตถุประสงค์การใช้เพื่ออัปเดตสถานะ เพื่อติดตามข่าวสาร บุคคล เพื่อค้นหาเพื่อนใหม่

และเพื่อร่วมกิจกรรมกลุ่มมีความคิดเห็นต่อสื่อสังคมออนไลน์ด้านพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ด้วยปัญญา และความตระหนักถึงผลกระทบของสื่อสังคมออนไลน์ จิตลักษณะด้านความเชื่ออำนาจในตนเอง และลักษณะมุ่งอนาคตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มที่มีวัตถุประสงค์มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มไม่มีที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการใช้สื่อเพื่อติดต่อกับบุคคลที่รู้จัก และหาข้อมูล/แลกเปลี่ยนข้อมูล เป็นการใช้เพื่อประโยชน์ต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ส่วนการใช้เพื่ออรรถประโยชน์ หรือเพื่อติดตามข่าวสารบุคคล เป็นการใช้เพื่อความบันเทิงให้ตัวเองจึงมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มไม่ใช้ สอดคล้องกับการวิจัยของพรานภา เวียงคำบุญจันทร์ สีสันต์และปริยาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ (2558) ที่พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของนักเรียน คือตัวแปรด้านสื่อ (X_3) ด้านเพื่อน (X_2) และด้านครอบครัว (X_1) ตัวแปรทั้ง 3 ตัว สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ร้อยละ 45.70 นอกจากนี้เยาวชนที่มีความถนัดในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ มีความคิดเห็นต่อสื่อสังคมออนไลน์ด้านพฤติกรรมการบริโภคสื่อสังคมออนไลน์ด้วยปัญญา และความตระหนักถึงผลกระทบของสื่อสังคมออนไลน์ จิตลักษณะทุกด้านและการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่พบว่า เยาวชนกลุ่มที่มีความถนัดในการใช้ทุกวันมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่มีการใช้ 2 - 3 วันครั้ง และใช้สัปดาห์ละ 1 ครั้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้านยกเว้น จิตลักษณะด้านการควบคุมตนเอง ที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเฉพาะกลุ่มที่มีความถนัดในการใช้ 2 - 3 วันต่อครั้ง ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มที่ศึกษาเป็นกลุ่มเยาวชนที่อยู่ในวัยเรียน และร้อยละ 45.66 ที่ใช้สื่อเพื่อหาข้อมูล/แลกเปลี่ยนข้อมูล จึงต้องมีความสามารถในการควบคุมตนเอง รวมทั้งสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองสูง

จากผลการวิจัย พบว่า ความคิดต่อสื่อสังคมออนไลน์ ด้านพฤติกรรมการบริโภคสื่อสังคมออนไลน์ด้วยปัญญา และความตระหนักถึงผลกระทบของสื่อสังคมออนไลน์ จิตลักษณะด้านการควบคุมตนเอง การมองโลกในแง่ดี ความเชื่ออำนาจในตนเองและลักษณะมุ่งอนาคต มีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับการสรุปความหมายของการเรียนรู้แบบนำตนเอง ตามแนวคิดของ Guglielmino (2013) ว่าการเรียนรู้แบบนำตนเอง หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเลือกกลวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามความสนใจรับผิดชอบตนเอง สามารถที่จะควบคุมตนเอง พยายามค้นหาสิ่งใหม่ๆ ด้วยตนเองเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ประกอบด้วย 8 ด้าน ได้แก่ 1) การเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้ (openness to learning opportunities) 2) มโนคติของตนเองด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ (self-concept as an effective learner) 3) ความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้ (Initiative and independence in learning) 4) ความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง (Informed acceptance of responsibility for one's own learning)

5) ความรักในการเรียนรู้ (Love of learning) 6) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) 7) การมองอนาคตในแง่ดี (Positive orientation of the future) 8) ความสามารถในการใช้ทักษะศึกษาหาความรู้และทักษะแก้ปัญหา (Ability to use basic study skills and problem-solving skills) ซึ่งลักษณะดังกล่าวสอดคล้องกับจิตลักษณะ (แสงเดือน เจริญนิม, 2556)

จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่สำคัญ 7 ตัวประกอบด้วย วัตถุประสงค์เพื่อหาข้อมูล/แลกเปลี่ยน (O_1) วัตถุประสงค์เพื่อร่วมกิจกรรมกลุ่มออนไลน์ (O_6) ความตระหนักถึงผลกระทบของสื่อ (S_2) จิตลักษณะด้านการควบคุมตนเอง (X_1) การมองโลกในแง่ดี (X_2) ความเชื่ออำนาจในตนเอง (X_3) และ ลักษณะมุ่งอนาคต (X_4) ร่วมอธิบายการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (Y) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ถูกต้องร้อยละ 41.60 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ 0.647 ที่เป็นเช่นนี้เป็นเพราะจิตลักษณะมีอิทธิพลสูงสุดต่อภูมิคุ้มกันทางจิต รองลงมาปัจจัยครอบครัว ข้อค้นพบจากการวิจัยนี้ได้เสนอแนะภูมิคุ้มกันทางจิตทำหน้าที่เป็นทั้งปัจจัยที่ปกป้องภัยคุกคามต่าง ๆ ที่มีต่อบุคคลแล้วยังทำหน้าที่เป็นปัจจัยส่งเสริมหรือสนับสนุนให้บุคคลมีชีวิตที่มีคุณภาพและยังช่วยสร้างความเข้มแข็งควบคุมตนเองเกี่ยวกับการเรียนและการดำเนินชีวิตที่ถูกทางเนื่องจากมีสติช่วยเป็นภูมิคุ้มกันและอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมของจิตลักษณะ ปัจจัยครอบครัวและปัจจัยเพื่อน สามารถอธิบายความแปรปรวนของคุณภาพเยาวชนได้ ร้อยละ 92.42 และการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้ ร้อยละ 67.32 (อรพินทร์ ชูชม สุภาพร ณะชานันท์ และทัศนาก ทอภักดี 2554) สอดคล้องกับการวิจัยของ วไลยา ศรีบุญพิมพ์สวอย (2557) ที่พบว่า ปัจจัยทางจิตลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง และการรับรู้ความสามารถของตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และปัจจัยทางสังคม ได้แก่ บรรยากาศการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัยทางจิตลักษณะส่วนบุคคล คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (motivation) และเจตคติต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (attitude) สามารถร่วมกันพยากรณ์การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองได้ร้อยละ 60.30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับการวิจัยของ ปวีชญา ผาสุข สุวพร เข้มแข็ง และละเอียต รักษ์เฒ่า (2555) ศึกษาความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ด้านต่าง ๆ โดยศึกษากับนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวแปร 4 ปัจจัยประกอบด้วย เจตคติต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ความมีวินัยในตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคต

และสภาพแวดล้อมในการเรียน ส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อค้นพบเกี่ยวกับเยาวชนส่วนใหญ่มีการใช้สื่อสังคมออนไลน์เป็นประจำทุกวัน ใช้ Facebook และมีวัตถุประสงค์ในการใช้สื่อเพื่อหาข้อมูล/แลกเปลี่ยนข้อมูลน้อยกว่าร้อยละ 50.00 อิทธิพลวัตถุประสงค์การใช้เพื่อหาข้อมูล/แลกเปลี่ยน เพื่อร่วมกิจกรรมกลุ่มออนไลน์ ความตระหนักถึงผลกระทบของสื่อสังคมออนไลน์ จิตลักษณะด้านการควบคุมตนเอง การมองโลกในแง่ดี ความเชื่ออำนาจในตนเอง และลักษณะมุ่งอนาคต ร่วมอธิบายการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองได้ แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการใช้สื่อและความตระหนักถึงผลกระทบต่อกิจการจากสื่อสังคมออนไลน์ยังต้องได้รับการช่วยเหลือให้นักเรียนได้รับการเรียนรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อมิให้ถูกหลอกลวงได้ ดังนั้นครู ผู้บริหารและผู้รับผิดชอบควรที่จะนำผลการวิจัยไปวางแผนจัดการเรียนการสอนด้วยการนำสื่อสังคมออนไลน์ที่นักเรียนให้ความสนใจอย่างมากมาใช้ประโยชน์ส่งเสริมการเรียนรู้เช่นการจัดกิจกรรมผ่านสื่อ การส่งงานผ่านสื่อ การสร้างปัญหาด้วยการให้แลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือแสดงความคิดเห็นด้วยสื่อ แต่การจะนำสื่อมาใช้ให้เกิดประโยชน์จะต้องกำหนดกติกาและฝึกวินัยและความรับผิดชอบในการเรียนรู้ด้วยรวมทั้งการสอดแทรกความคิดเชิงวิจารณ์ญาณที่จะวิเคราะห์ข้อมูลที่มีความเป็นไปได้ ข้อมูลใดไม่มีความน่าเชื่อถือเพื่อการเรียนรู้ที่เท่าทันสื่อ และสามารถปรับเปลี่ยนการใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างมีคุณค่าและสามารถใช้สื่อสังคมไปใช้พัฒนาองค์ความรู้ทางการศึกษาและสังคม นอกจากนี้ครูผู้สอนและผู้บริหารจึงควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างจิตลักษณะดังกล่าวโดยเฉพาะจิตลักษณะด้านความเชื่อมั่นอำนาจในตนเอง และลักษณะมุ่งอนาคต

2. ครูผู้สอนควรสร้างความรู้ความเข้าใจและรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์เพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยเฉพาะการใช้เพื่อการสืบค้นหาความรู้ รวมทั้งสร้างความรู้ถึงประโยชน์และโทษของสื่อ ควรสร้างภูมิคุ้มกันตนเองแก่นักเรียนด้วยการสร้างคุณลักษณะทางจิต โดยเฉพาะด้านการมองโลกในแง่ดี และการควบคุมตนเองซึ่งเท่ากับสร้างคุณลักษณะการมองและการอยู่อย่างมีสติตลอดเวลา เพื่อจะได้ไม่ไปหลงใช้สื่อที่ไม่ดีและเตรียมความพร้อมของนักเรียนให้ก้าวทันสังคมดิจิทัลในอนาคต ตลอดจนการเข้าสู่การเรียนรู้ในสถาบันอุดมศึกษาต่อไป

3. จากข้อค้นพบพ่อแม่และครูผู้สอนควรที่จะมีการสร้างความรู้ความเข้าใจและรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์เพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยเฉพาะการใช้เพื่อการสืบค้นหาความรู้ รวมทั้งสร้างความรู้ถึงประโยชน์และโทษของสื่อนอกจากนี้จะต้องสร้างภูมิคุ้มกันตนเองแก่นักเรียนด้วยการสร้างคุณลักษณะทางจิต

โดยเฉพาะด้านการมองโลกในแง่ดีและการควบคุมตนเอง ซึ่งเท่ากับสร้างคุณลักษณะการมองและการอยู่อย่างมีสติตลอดเวลาจะไม่ทำให้หลงไปกับสื่อที่ไม่ดีจะชักจูงไป

เอกสารอ้างอิง

Boonmee Totum, Saowalak Kosonkittiumporn & Sanya Kenaphoom (2018) Synthesis of Theoretical Conceptual Framework of Ethical Behavior Humanities and Social Sciences Journal, Ubon Ratchathani Rajabhat Vol.9 No. 2, July – december 2561) pp 105-122. 445686-1-10-20181219%20(1).pdf [in Thai]

Budsarin Padwang & Supaporn Udomluck. (2013). A Study of the Self – Directed Learning Readiness of Nursing Students at Boromarajonani College of Nursing, Nakorn Lampang. from file:///C:/Users/Advice/AppData/Local/Packages/Microsoft.MicrosoftEdge_8wekyb3d8bbwe/TempState/Downloads/4874-Article%20Text-8888-1-10-20130110.pdf [in Thai]

Chintana Tansuwannond, Pinkanok Wongpinpech & Chanya Leesattrupa. (2009). Factors. Related to media consumption behavior and intelligence of college students. In Bangkok. Supported by the Fund. Health (Sss.) in October 2552. [in Thai]

Chintana Tansuwannond, Piyanuch Peanratpimon. (2009). Personal Psychological Factors and Social Factors Related to Self-Directed Learning of Suan Dusit Rajabhat University Students. Suan Dusit University. [in Thai]

Chintana Tansuwannond. (2007). Effects of Training on Media Literacy Development of Suan Dusit Rajabhat University Students. Doctor of Philosophy. Srinakharinwirot University. [in Thai]

Chulanee Thianthai. (2020). Effect of Online Social Media on Thai Social and Cultural Changes from an Anthropologist's Perspective. Faculty of Political Science Chulalongkorn University. from <https://www.chula.ac.th/news/27969/> [in Thai]

Digital Economy Promotion Agency Ministry of Digital Economy and Society. (depa, 2017) The 2018 DQ Impact Study. from <http://www.depa.or.th/th/news/cyberbullying>

Electronic Transactions Development Agency (Public Organization) (2019) Thailand Internet User Profile 2018 www.etda.or.th > download-publishing

- Electronic Transactions Development Agency : ETDA (2560) Thailand Internet User Profile 2017 and Value of e-Commerce Survey in Thailand 2017. from <https://www.etda.or.th/content/thailand-internet-user-profile-2017-and-value-of-e-commerce-survey-in-thailand-2017l-press-conference.html>
- Guglielmino, L.M. (2013). The Case for Promoting Self-Directed Learning in Formal Educational Institutions. SA-eDUC JOURNAL 10(2) : 1-18. from <https://www.google.com/search?q=The+Case+for+Promoting+Self-Directed+Learning+in+Formal+Educational+Institutions&oq=The+Case+for+Promoting+Self-Directed+Learning+in+Formal+Educational+Institutions&aqs=chrome..69i57.1560j0j7&sourceid=chrome&ie=UTF-8>
- Jaruwan Kheawnamchum Sureeporn Anusasananun & Pairatana Wongnam (2017) Theoretical Models and Researches Involving Causal Factors of Self – directed Learning Journal of Hr intelligence Volume 12 Number 1 January – June 2017 pp. 125-140 <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/hri/issue/view/15352> [in Thai]
- Khemmakorn Anuphap. (2016). Self-Directed Learning for Learning Development in Computer Subject of Prathomsuksa 4 Students. From <http://libdoc.dpu.ac.th/thesis/160227.pdf> [in Thai]
- Krisanachot Bualar & Duchduen Bhanthumnavin (2018) Psychological Characteristics and Situational Factors as Correlates of Absorption-Study Behavior of the First-Generation University Students Journal of Behavioral Science for Development (JBSD) Vol.10 No. 2, August 2018 PP 56-82. from <http://bsris.swu.ac.th/jbsd/612/4Krisanachot56-82.pdf> [in Thai]
- Nantawan Chumtanti. (2017). Self-Directed Learning Readiness Level of the First Year Students Majoring in English. from http://www.human.nu.ac.th/jhnu/file/journal/2011_02_03_09_47_17-05-02-04.pdf [in Thai]
- Online News from Prachachard, World Newnorm education & Technology implication for student performance in 2017 Educational news on 6th January 2017. [On-line]. <https://campus.campus-star.com/education/24900.html>
- Oraphin Choochom, Supaporn Tanachanan & Tasana Thongpukdee (2011). Antecedents and Consequences of Youths' Psychological Immunity Research Abstract No. 137 [in Thai]

Office of Knowledge Management and Development (Public Organization) – OKMD (2560).

Trends of Learning of People in the Digital Generation. from http://www.okmd.or.th/okmd-opportunity/FutureLearningPlatform/899/Digilearn_infographic

Pawitchaya Phasuk Suwaporn Semheng & La-Ead Rakphoa (2555). A Study of Some Factors Affecting to Self-Directed Learning Readiness of Suan Dusit Rajabhat University Students Journal of Educational Measurement Mahasarakham University Vol.17 No. 1, July 2555. from https://edu.msu.ac.th/jem/home/journal_file/250.pdf [in Thai]

Puangrat Thawerat (2540) Research methodology in behavioral sciences and social sciences Educational ang Psychological Test Bureau. Srinakharinwirot University. [in Thai]

Prawnapha Veangkum, Boonchan Seesan & Pariyaporn Tungkunan (2558). Variables Effecting on the Behavior of Social Network of High School Students in Saint Gabriel’s Foundation in Bangkok Metropolitan Area and Its Vicinity. Journal of Industrial Education Vol.14 No. 1, January – April 2558. from http://161.246.14.29/journal/images/stories/year14_1/vol14_01_21.pdf [in Thai]

Sirichai Kanjanawasee Measuring of the Inner Characterstics of People. from <http://www.edu.tsu.ac.th/major/eva/files/journal/sirichai.pdf> [in Thai]

Saowaphark Lampetch (2016). Behavior and Impact of Using Social Network of Secondary School Students in Nonthaburi Province Suthiparithat Journal Vol.30 No.93 January – March 2016 pp. 119-130 [On-line]. <http://www.dpu.ac.th/dpurc/assets/uploads/magazine/1y0655bgx4rowws8g.pdf> [in Thai]

Sangduan Charoenchim (2013). Social media: How to application Academic Focus The Secretariat of the Senate Vol.3 No.20 October 2013. from Library.senate.go.th/document/Ext6685/6685991_0004PDF [in Thai]

Tawatchai Sattayapat. (2002). Psychological Traits Related to Achievement Behavior of Police Cadet Academy Sampran District Nakhon Pathom Province. Master of Education Thesis in Educational Psychology, Graduate School Khon Kaen University. from <http://www.jvkk.go.th/researchnew/details.asp?code=1150> [in Thai]

- Tanyavanun Lianyang, Saran Pimthong & Narisara Peungposop. (2018). Causal Factors Of The Proper Online Gaming Behaviors of Lower Secondary School Students, Panyapiwat Journal Vol.10 Special Issue July 2018. from https://journal.pim.ac.th/uploads/content/2018/07/o_1cjkkt8ju5o1p0893ju03alfa.pdf [in Thai]
- Ubol Leowarin. (2007). The Effect of Psychological and Comprehensive Reading Skill Trainings on Attentive Learning Behavior and Academic Achievement in Primary School Students. <http://newtdc.thailis.or.th/docview.aspx?tdcid=27685> [in Thai]
- Wanlapa Sriboonpimsuay. (2014). Factors Influencing Self-directed Learning of Nursing Students at Boromarajonani College of Nursing, Udonthani. Journal of Nursing and Education Vol. 7 No. 4, October – December 2014 pp. 78-90. from <https://he01.tci-thaijo.org/index.php/JNAE/article/view/29776/25642> [in Thai]
- Wurasit Panchan & Vishean Chutimaskul (2015). Causes Which Effect to Use the Negative Social Information of the People. ICT Silpakorn. Journal Vol. 2 No. 2, July - December 2015. from [http://ict.su.ac.th/journal/file_ejr/vol2/ICT Silpakorn Journal Vol.2 No.2 04.pdf](http://ict.su.ac.th/journal/file_ejr/vol2/ICT%20Silpakorn%20Journal%20Vol.2%20No.2%2004.pdf) [in Thai]
- Wanlapa Sriboonpimsuay. (2014). Factors Influencing Self-directed Learning of Nursing Students at Boromarajonani College of Nursing, Udonthani. Journal of Nursing and Education Vol.7 No. 4, October – December 2014 pp.78-90. From <https://he01.tci-thaijo.org/index.php/JNAE/article/view/29776/25642> [in Thai]
- Wilaiphorn Chirawattanasate (2017). The Digital Generation Children within Social Media Society and Social Learning Journal of Education Futurology Vol.1 No.7 pp. 1-11. from <http://nakhonnayok.dusit.ac.th/wp-content/uploads/2017/02/> [in Thai]